

**PŘÍBĚHY PROROKŮ
A PRVNÍHO ČLOVĚKA**

Tatínek: Asalam aleikom!

Synek: Waaleikom salam, tatínku.

Tatínek: Chtěl bys slyšet příběh?

Synek: Příběh, Masha Allah, jaký, řekni mi ho prosím, tatínku.

Tatínek: Dobře, co kdybych ti tedy pověděl o prvním člověku, který byl stvořen?

Synek: O prvním, říkáš? Už se moc těším, tatínku.

Tatínek: Dobře, povím ti tedy ten příběh. Ale ještě se tě před tím na něco zeptám. Víš, kdo byl první žijící člověk na naší planetě?

Synek: Můžeš mi prosím poradit?

Tatínek: Haha, dobře synku. Máš tedy pár možností na výběr. Byl to Adam (as), Král anebo Iblees?

Synek: Vím, vím! Byl to Adam!

Tatínek: Masha Allah, máš pravdu synku. Byl to Adam. A teď, abychom začali s příběhem.

Bismillah

Mnoho, mnoho dávných let zpátky, stvořil Alláh (SWT) Slunce, Měsíc a Zemi. Poté Alláh (SWT), řekl svým andělům, aby mu přinesli hlínu ze všech koutů země. Andělé poslechli a donesli hlínu, ze které Alláh utvořil tělo, které se podobalo člověku, a pojmenoval ho Adam.

Tělo se po celých 40 let nehýbalo, jen tam nehybně leželo. Když tělo spatřil Iblees, byl zmatený a bál se! A po dlouhých 40-ti letech se Alláh rozhodl do těla vdechnout duši, která procházela nejdříve hlavou, až tělo nakonec kýchllo, SubhanAllah. Poté tělo otevřelo oči a uvidělo všechno to lákavé a voňavé jídlo kolem.

Dále duše sestoupila do břicha a Adam (AS) dostal hlad. A ještě před tím, než stihla duše dorazit k jeho nohám, Adam hladově skočil po všem tom výborném jídle. Nakonec upadl, protože duše ještě nestihla dorazit k jeho nohám.

Poté Alláh požádal všechny anděly i s Ibleesem, aby se před Adamem uklonili, a vzdali mu tím respekt. Všichni andělé se jeden po druhém uklonili, jen Iblees ne. Iblees řekl, že je mnohem lepší, než nějaké tělo a že to přeci on byl stvořen z ohně.

Alláh se nahněval a potrestal Ibleese tak, že ho z Ráje vyvedl. A od toho dne se Ibleesovi říká Shaytan, který na to bude vhozen do ohně.

To vše Ibleese velice rozzlobilo, že jen kvůli Adamovi byl z Ráje vykázán. Tak se rozhodl pomstít. Jeho pomsta je taková, že bude na Zemi svádět lid od konání dobrého a zbožného chování.

Alláh následně naučil Adama jména všech zvířat: lev, ovce, velbloud, páv, a spoustu dalších.

Alláh Adamovi dále řekl, že může jíst cokoliv, co si bude jenom přát. Měl však jedinou podmínku: nesmí jíst ze stromu poznání. Adam ovšem většinu svého času trávil hraním si se zvířátky, která kolem něho žila.

Pár let na to se Adamovi začalo stýskat a začal se cítit velice osaměle, jelikož tam nebyl žádný jiný člověk, se kterým by si mohl povídat. Alláh jeho strasti vyslyšel a rozhodl se, že pro Adama stvoří manželku.

A tu osudnou noc, kdy Adam spal, Alláh stvořil manželku.

Ráno se Adam probudil a byl velice nadšený, když uviděl tak krásnou ženu. Pojmenoval ji Hawaa, protože byla stvořená z něčeho živého.

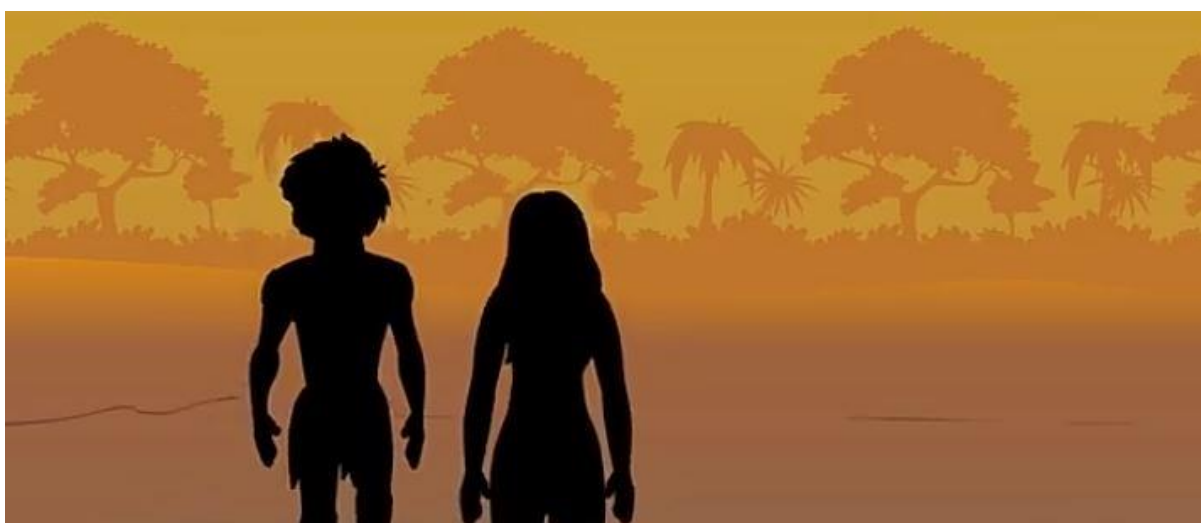
Oba dva žili velice poklidný a šťastný život v Ráji.

Shaytan byl ale stále více a více rozzlobený, a byl přesvědčen, že Adam už přeci musel dávno zapomenout na slova Alláhova. Tak se jednoho dne rozhodl, že Adama a jeho ženu dostane pryč z Ráje. A tak se Shaytan vrátil do ráje, svedl Adama a jeho ženu, aby jedli ze zakázaného stromu.

Adam a jeho žena tak trhali ovoce ze stromu, aniž by o tom přemýšleli. Nestihli ani dojít to, co si natrhali, a už byli oba nazí. Rozutekli se, aby se zakryli listím. Oba byli velice vystrašení, protože věděli, že je Alláh potrestá za to, že jeho slov neuposlechli.

Když to Alláh zjistil, věděli, že to není jejich vina, ale Shaytana. Když pak prosili o odpuštění, tak jim oběma odpustil a řekl, že budou pobývat na Zemi až do Soudného dne. Dlouho a dlouho chodili sem a tam, až se nakonec usadili blízko řeky.

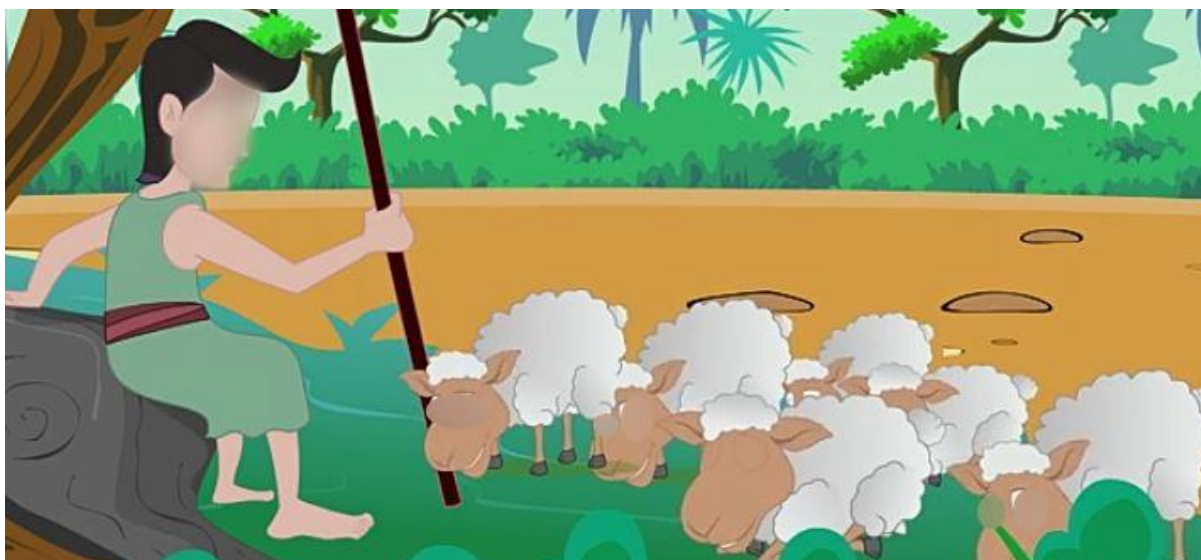
Alláh Adama vše naučil, jak pracovat, i jak obstarat jídlo.

Po pár letech Hawaa porodila dvojčata. Chlapečka a holčičku. Chlapce pojmenovali Qabeel. Uplynulo dalších pár let a Hawaa opět porodila další dvojčátka. Opět chlapce a holčičku. Teď chlapečka pojmenovali Habeel.

Oba chlapci spolu pokojně vyrůstali. Habeel se stal pastýřem a staral se o ovce a Qabeel byl farmářem.

Oba už vyrostli v dospělé muže a Adam se rozhodl, že už je čas na ženění. Protože se na Zemi nenacházeli žádní jiní lidé, Alláh tedy rozhodl, že se muži provdají za ženy z jejich dvojčat.

Qabeelovo dvojče byla velice krásná žena. Habeel se ale zamiloval. A to se Qabeelovi nelíbilo.

Strhla se mezi nimi hádka, Adam se je však snažil uklidnit a pronesl: „Ten, kdo Alláhovi donese oběť, a Alláh to od něj přijme, ten dostane za manželku tu krásnější z dvojčat.“

Habeel přinesl jednu z nejkrásnějších oveček ze svého stáda a tu obětoval Alláhovi.

Qabeel ovšem nechtěl obětovat nic ze své šťavnaté zeleniny, a tak místo toho obětoval jen tu zkaženou a ošklivou.

Alláh tak přijmul Habelovu oběť a tu Qabeelovu zamítl.

Adam vše viděl, jaké oba bratři zvolili oběti, a bylo tak rozhodnuto. Habel bude ten, kdo se ožení s Qabeelovou sestrou. Qabeel byl velice rozzlobený, dokonce tak, že chtěl svého bratra zabít!

Jednoho dne se Habel nevracel delší dobu domů. Adam o něj začínal mít strach, a tak požádal Qabeela, aby se po něm porozhlédl. Qabeel uposlechl a začal ho hledat všude v okolí. Procházel pole a pouště. Po delší době ho z větší vzdálenosti zahlédl, jak se vrací domů. Qabeel byl však v té době stále velice naštvaný a už z dálky na něj křičel: „Alláh přijme jen od těch upřímných, co ho následují.“

Habeelova odpověď ho tak rozzlobila, že popadl kamen a hodil ho po něm. I přes to, že Habel byl mnohem silnější než jeho bratr, řekl Qabeelovi: „I kdybys na mě vztáhl ruku a chtěl bys mě zabít, já ti i přes to nikdy neublížím, protože se bojím Alláha.“

Tato slova však Qabeela rozzuřila ještě více a uhodil Habeela kamenem tak, že ho zabil. Když Qabeel zjistil, že je Habel po smrti, velice se vylekal, a náhle nevěděl, co si dál počít. Především však nechtěl dopustit, aby se o tomto činu dozvěděl jeho otec.

Proto začal přemýšlet, jak by mohl svůj hřích skrýt. Qabeel běhal sem a tam a hledal místo, kde by mohl tělo svého bratra schovat.

V tu chvíli spatřil dvě vrány, jak se ve vzduchu vzájemně perou.

Při jejich vzájemné bitvě jedna z vran zemřela a padla na zem. Vrána, která v boji zvítězila, začala v zemi hrabat díru, kam by mohla vložit padlou vránu, a zahrabat ji tam.

To, co Qabeel odpozoroval mezi vránami, mu vniklo nápad, jak naložil s tělem svého bratra. Bylo to seslání a moudrost od Alláha, aby naučil děti Adama pohřbívat.

Qabeel se však cítil velice, ale velice špatně za to, co udělal, a Shaytan to vše vycítil. Věděl, že se už nemůže vrátit ke své rodině.

Adam velice strádal, přišel o oba syny, jeden zemřel a druhý byl sveden Shaytanem. Adam proto varoval své děti, aby si dávaly pozor na Shaytana, a následovaly slova Alláhova. Mezitím uběhla dlouhá doba. Adam se dočkal mnoha dalších potomků.

Adam však stárnul, ale i přes to ho jeho děti měly moc rády. Když si začal Adam uvědomovat, že se jeho smrt blíží, viděl kolem sebe spoustu andělů. Všiml si, že mezi nimi stojí i anděl smrti. Usmál se a pokojně naposledy vydechl.

Synek: Masha Allah, to byl ale nádherný příběh, tatínku.

Tatínek: To ano, mám radost, že se ti líbil. Teď se tě zeptám na pár otázek, jestli jsi mě správně poslouchal.

Synek: Dobře.

Tatínek: Hmmmm, tak mi řekni, jak se jmenoval úplně první člověk stvořený Alláhem?

Synek: Byl to Adam!

Tatínek: Výborně synku. A teď mi řekni, jak se jmenovala jeho žena?

Synek: Jmenovala se Hawaa

Tatínek: Aha, dobře, teď mi řekni, proč Adam odešel z Ráje?

Synek: Protože jim Alláh předurčil, že budou žít na Zemi a budou tam zkoušeni.

Tatínek: Ano, synku. A teď mi pověz jména synů Adama.

Synek: Byl to Habeel a Qabeel.

Tatínek: Masha Allah synku, odpovídáš správně. A teď si Tě vyzkouším, jestlipak si pamatuješ, jaké řemeslo vykonával Qabeel ?

Synek: Byl to farmář.

Tatínek; Ano, Alhamdolillah jsi moc bystrý.

A to je pro dnešek vše. Zítř Ti, Insha Allah, povím další.